

Universitätsbibliothek Paderborn

**Disputationes|| ROBERTI BELLAR-||MINI E SOCIETATE
IESV,|| DE CONTROVERSIIS CHRISTIANAE|| FIDEI,
ADVERSVS HVIVS TEM-||poris Hæreticos,||**

Tribus Tomis comprehensæ.||

DE CONCILIIS, ET|| ECCLESIA MILITANTE,|| QVATVOR LIRBRIS||
COMPREHNSA.||

Bellarmino, Roberto Francesco Romolo <Heiliger>

Ingolstadii, [1599]

VD16 B 1607

III. De nomine Concilij & origine.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53873](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53873)

CAPVT III.

De nomine Concilij & origine.

PORRO Concilij nomine idem significatur in Ecclesia, quod nomine comitorū in regnis; nam quemadmodū cū oritur controuersia in Rep. conueniunt in vnum Principes regni, vel magistratus, ac statuunt quid facto opus sit: Ita in Ecclesia cū oritur controuersia aliqua de religione, conueniunt Præsules Ecclesiarum, & simul collatis sententiis, statuunt quod bonum videtur. Ita actum videmus Act. 15. vbi primū cœperunt Concilia Christiana celebrari, ac deinceps singulis ætatibus.

Hanc autem originem Conciliorum, etsi Albertus Pighius libro 6. de cœlesti hierarchia, cap. 1. contendat esse planè humanam, & naturali ratione excogitatam, probabilius tamen est, diuinam esse. Nam Concilium Chalcedonense in epistola ad Leonem, & VI. Synodus act. 17. & Celestinus Papa in epistola ad Concilium Ephesinum, & Concilium Toleranum III. non procul ab initio, docent Concilia esse demonstrata à Christo in illis verbis Matth. 18. *Vbi fuerint duo, vel tres congregati in nomine meo, illic ego in medio illorum sum.*

Deinde, credibile est, Apostolos qui pleni erant Spiritu sancto, non nisi ipso Spiritu sancto admonente primū Concilium congregasse. vnde etiam dicunt: *Visum est Spiritui sancto & nobis.* Act. 15. Præterea, etsi ratio naturalis dicitur, vt in rebus dubiis Princeps consulat homines peritos; tamen vt soli Episcopi conuocentur, & ij non sint consiliarij, sed iudices, non videtur solius humanæ rationis inuentum. Denique certum est, Conciliorum celebrationem, quæ omnibus seculis in Ecclesia fuit, de Apostolica traditione descendere; Apostolicas verò traditiones ego quidem humana inuenta appellare non auderem. Sed hactenus de origine. Nunc de nominibus vno verbo.

Nomen Latinum Concilij, inuenitur passim in Testamento veteri, & nouo, pro congregationibus Iudæorum, sed Græcè nomen, id est, *σύνδος* non inuenitur in Scripturis,

pturis, vbi enim Latinè legimus Concilium, in Græco textu vbiq̄ue est συνέδριον vel συναγωγή. inuenitur autem nomen Synodi primùm in canonibus Apostolorum, cân. 38. vbi iubentur Episcopi singulis annis bis Concilia celebrare. Deinde inuenitur apud Eusebium lib. 5. histor. cap. 23. ac deinceps in omnibus auctoribus.

CAPVT IV.

Partitio Conciliorum duplex.

VNT autem quatuor genera Conciliorum: quædam enim sunt generalia, quædam nationalia, quædam prouincialia, & quædam diocæsana. Memborum trium primorum meminit Augustinus lib. 2. de Baptismo contra Donatistas, cap. 3. vbi dicit, Concilia prouinciarũ, vel etiam maiora, qualia sunt regionum, emendari à Conciliis plenariis. Vltimi membri meminit Concilium Toletanum IV. cap. 25.

GENERALIA dicuntur ea, quibus interesse possunt & debent Episcopi totius orbis, nisi legitimè impediuntur, & quibus nemo rectè præsidet, nisi summus Pontifex, aut alius eius nomine. Inde enim dicuntur Occumenica, id est, orbis terræ Concilia.

NATIONALIA dicuntur, in quibus conueniunt Archiepiscopi, & Episcopi vnus regni, vel nationis, quibus præest aliquis Patriarcha, vel Primas, qualia sunt Concilia Romana, Toletana, & Africana, de quibus illud notandum est, ea, licet sint reuera distincta à generalibus, & prouincialibus, tamen vtrorumque nominibus interdum appellari.

Vocantur enim sæpe Concilia VNIVERSALIA, vt patet ex Conciliis Romanis sub Symmacho, vbi semper dicitur: *Symmachus Concilio generali præsidens*: & tamen aderant solùm Episcopi Italiae. Sic in Concilio Toletano III. cap. 18. dicitur: *Præcipit hæc sancta, & vniuersalis Synodus*: & tamen solùm aderant Episcopi Hispaniæ. Idem patet ex Concilio IV. Carthaginensi. Dicuntur ergo ista generalia, siue vniuersalia, quia sunt generalia in eo regno, non autem absolutè. Dicuntur autem prouincialia ista eadem à Gratiano dist. 3. can.

anurq